

Milan riven

Milan riven

Så var 2009 års mila riven.

Det gjordes av sju gubbar ur kulturhistoriska gruppen och det tog dryga fyra timmar.

Vädret var gott på söndagsförmiddagen när gubbagänget samlades och den lite kyliga och höga luften passade så klart när det vankades kraftprov och slitgöra. Det är tufft och tungt att riva mila – först bort med stybben som gärna kletar fast i lager och blir som betong, därefter kommer virket som inte kolat utan bara brunnit.

Ungefär någonstans mellan 10 – 20% av träet och kolmilerälängderna blir inte kol, utan "bränder" som det kallas. Alldeles ypperlig ved i brasor etc.

Så skall allt det plockas bort samtidigt som kolen skall krafsas fram, läggas i sil som två gubbar håller och silar bort allt smått. Ett arbete som ibland är något rökigt när koldammen far.

Kolen skyfflas sedan och paketeras i påsar.

Men allt detta innehåller förnöjsamheten att milan kolat och att slutprodukten håller hög klass. Det blev 67 säckar kol – ungefär dubbelt upp mot ifjol.

I en för dagen väl uppvärmd kolarkoja intogs så medhavt kaffe och äggsmörgås och molnen skingrades och en klarblå himmel och underbar vintersol visade sig.

Livskvalité – är bara förnamnet.

Milan rivs

Vädret var gott på söndagsförmiddagen när sju stycken ur föreningens kulturhistoriska grupp samlades för att riva milan. Den lite kyliga och höga luften passade så klart när det vankades kraftprov och slitgöra några timmar. Att riva mila kräver sin "gubbe" och arbetet kräver naturligtvis kaffe och äggsmörgås, fast just det inte fastnade på bilderna. Robert Tvelin, Peter Tvelin, Ulf Wanberg, Per Mellgren, Tomas Ståhl och Göran Zackrisson och fotograf Ulf Sandberg sprang understundom i vägen. Alla har vi våra uppgifter här i livet.

[Läs mer...](#)

